

quæ gignuntur, gignitur cum iis quæ exoleuerunt, exoleuit, in iis quæ futura sunt, futura etiam ipsa est. Quamobrem defecit luna pridie, quia terra inter solem & lunam extitit media. Quamobrem deficiet postridie, quia existet media. Quamobrem deficit modo, quia existit media. Igitur in his causæ cum effectis suis inuicem respondent, & quasi pedem pariter ponunt: unde & reciprocantur.

¶ Quæmadmodum effectus non coræui causam demonstrent.

Caput XVI.



N iis uero, quæ simul non habentur, sed causæ temporibus præeunt, quales parte plurima sunt agentes, ut Sardas aggressi bello, quod contra Medos susceptum est causam dedere, & raptores Helenæ, ut Ilium euerteretur. In iis inquam, nec responsus illæ, nec regressus seruatur, neque eadem necessitas demonstrationis descendens atque ascendens perpetua est: sed si conceptum à causa sit, conclusioni necessitas non affertur, si ab euentis affertur. Domus est, oportet igitur haberi. Parietes sunt, oportet igitur fundamenta esse iacta. Agamus retro: Fundamenta sunt, igitur & parietes. Parietes sunt, igitur & domus, non sequitur.

¶ Quæmadmodum cum hoc post hoc oritur, continuatio hæc accipienda sit.

Caput XVII.



Ed hoc mirum cuiusmodi illico sit. Nam si quod factum prius est, causâ eius non dicitur, quod posterius factum est, quomodo id continuandæ generationis causâ fuerit: id est ne subcisiuus rerum ortus interpollari unquam habeat, an tempus propterea quod continenti serie est, uideri facit res, quæ modo sunt contineri cum factis. Nam omnis generatio in tempore absoluitur, esse quicquam generatum & factum, generationis consummatio finis est, ut punctus lineæ. Ergo quæmadmodum lineâ inter puncta dirimitur, neque præterea cum parte quæ consequitur, continua est: ita si factum quicquid esse & generatum notaueris, necesse erit generatio insequens attineri non possit cum priore. Nam generatum esse aliquid in confinio temporis, & momento contingit. Tempus ex momentis non constat, neque generatio ex iis, quæ quod cum præfatione dixerim ueniam sub hoc nomine, generatum esse, intelligitur. Sed hæc ab instituto nostro aliena sunt. Diligentiusque de his in libris de moru egimus: illud manifestum est in iis, quæ plerumque eueniunt, ab effectis ad causas, & à posterioribus ad priora necessarium recursum uideri. Siue enim generatio esset continua, inter effectum & causam, siue inter posterius & prius, mediâ causâ interueniret. Nunc quod à acceptio terminorum continua non est, ad immediata præcumbit & cessat. Si domus sit, & parietes: si parietes, fundamenta: si fundamenta, cæmentum, & lapides. Inter hos terminos nihil intercidit.

¶ Quando demonstrationes reciproce, circularesque, singularesque locum habeant.

Caput XVIII.



Erunt quomodo aliqua huiusmodi habeantur, quæ se circuitu quodam inuicem generent, in iis & demonstratio obambulatoria locum habebit: quoniam hæc in totum reciprocant, sibi quæ modo causæ, modo effecta vicibus sunt: ita in argumentando robur & felicitas par, siue ab initio, siue à summa auspicio capias. Terra imbricit, hac coacta imbrificataque, denuo madescit terra. Hoc autem est id à quo sumptum exordium est. Res ergo in orbem deducitur. Vno aliquo posito aliud oritur, quo orto subinde aliud nascitur: quo nato, iterum ad originem resilitur.



¶ Effecta quæ maiore ex parte eueniant, probari per media eiusdem generis.

Caput XIX.

Anæ habitus hic maxime cernitur in iis, quæ perpetuo ac necessario generantur. In quibus enim necessarius est circularis motus, in iis & demonstratio circularis